

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dansk indfødsret

(Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.)

§ 1

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, som ændret ved lov nr. 542 af 24. juni 2005 og lov nr. 647 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres ”eller moderen” til: ”, moderen eller medmoderen”.

2. § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

3. Efter § 3 indsættes:

” § 3 A. En udlænding, der er født her i riget og opfylder betingelserne i stk. 2, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring kan afgives af personer, der

- 1) har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trins-skalaen), eller er fyldt 18 år,
- 2) ikke er fyldt 19 år,
- 3) på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget,

- 4) har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år,
- 5) ikke er idømt følgende sanktioner:
 - a) bøde på 3.000 kr. eller derover (eller 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven),
 - b) bøde for spirituskørsel,
 - c) bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,
 - d) bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13,
 - e) betinget eller ubetinget fængselsstraf, eller
 - f) forvaring, anbringelses- eller behandlingsdom eller ungdoms-sanktion,
- 6) ikke er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723,
- 7) ikke er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, og
- 8) ikke er sigtede for en lovovertrædelse.

Stk. 3. En udlænding, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion omfattet af stk. 2, nr. 5, litra a-f, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter stk. 2, nr. 6 og 7.”

4. I § 4 A, stk. 1, ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.

5. I § 4 A, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.

6. I § 4 A, stk. 3, ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.

7. I § 4 A, stk. 4, 1. pkt., ændres ”§ 3 eller § 4” til: ”§§ 3, 3 A eller 4”.

8. I § 5, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”§§ 3”: ”, 3 A”.

9. I § 12, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales et gebyr på 1.100 kr.”

10. § 12, stk. 4, indsættes efter ”§§ 3”: ”, § 3 A”.

11. I § 12 indsættes som stk. 6 og 7:

”Stk. 6. Udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Stk. 7. Til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret skal den,

som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirke til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, såfremt dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. maj 2014.

Stk. 2. § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, har virkning for børn, der fødes efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund
2. Gældende ret
3. Lovforslagets indhold
4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
5. Ligestillingsmæssige konsekvenser
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
8. Administrative konsekvenser for borgere
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer
12. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Som anført i regeringsgrundlaget fra oktober 2011, ”Et Danmark, der står sammen”, skal reglerne om statsborgerskab bruges aktivt til at fremme integration. Regeringen vil sende det tydelige signal, at udlændinge, der har boet i Danmark i flere år, og hvor integrationen er lykkedes, kan blive danske statsborgere.

Det fremgår endvidere af regeringsgrundlaget, at unge, som er født og opvokset i Danmark, og som består folkeskolens afgangsprøve med gennemsnitskarakteren 2, skal tilbydes automatisk dansk statsborgerskab, medmindre de er dømt for alvorlig kriminalitet. Unge, som er født og opvokset i Danmark, skal dog uanset bestået folkeskoleeksamen automatisk tilbydes statsborgerskab som 18-årige, medmindre de er dømt for alvorlig kriminalitet.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at udmønte regeringens initiativ om lettere adgang til statsborgerskab for unge, som er født og opvokset i Danmark.

Forslaget indebærer, at unge udlændinge, som er født og opvokset i Danmark, gives mulighed for under visse betingelser at opnå dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom. Ved indførelse af en erklæringsadgang fremstår erhvervelse af dansk indfødsret som et tilbud til den unge, samtidig med at den unge får mulighed for at erhverve dansk indfødsret på en både enkel og hurtig måde.

1.2. Forslaget indebærer endvidere en ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, således at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen eller faderen er dansk, uanset om barnet er født i eller uden for ægteskab. Efter den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverver et barn født i udlandet, uden for ægteskab, kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk.

Denne del af forslaget fremsættes på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 11. oktober 2011 i sagen *Genovese mod Malta* (53124/09). Ved dommen har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol taget stilling til de maltesiske regler om statsborgerskab, hvorefter børn født uden for Malta og uden for ægteskab kun kunne opnå maltesisk statsborgerskab, hvis deres moder var malteser.

Det kan udledes af dommen, at forskelsbehandling ved adgangen til at opnå statsborgerskab, som alene beror på, om den pågældende er født inden for eller uden for ægteskab, vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 i sammenhæng med artikel 8.

På den baggrund foreslås indfødsretslovens § 1, stk. 1, ændret således, at et barn uanset om det er født i eller uden for ægteskab erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen eller faderen er dansk.

Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og dansk far vil derved fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

1.3. Herudover indebærer forslaget en ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, således at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.), hvorved bl.a. bestemmelserne i børneloven udvides til ikke blot at omfatte faderskab og moderskab, men til også at omfatte medmoderskab. Der henvises nærmere til lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.) som fremsat af social- og integrationsminister Karen Hækkerup den 10. april 2013 (FT-tidende, Tillæg A, s. 1 ff.).

1.4. Endvidere indeholder lovforslaget en bestemmelse om afholdelse af udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

1.5. Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret samt en bestemmelse om, at udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører. Herudover indeholder den foreslåede bestemmelse en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af sådanne dna-undersøgelser. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2. Gældende ret.

2.1 Forholdet til grundlovens § 44

Efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få dansk indfødsret uden ved lov. Bestemmelsen indebærer, at det ikke kan overlades til administrative myndigheder eller til domstolene at træffe afgørelse om tildeling af dansk indfødsret til udenlandske statsborgere og statsløse personer.

Grundlovens § 44, stk. 1, antages dog ikke at være til hinder for, at der ved lov fastsættes bestemmelse om, at dansk indfødsret opnås automatisk, når visse faste kendsgerninger er til stede. Således er der f.eks. i den gældende indfødsretslov regler om, i hvilke tilfælde dansk indfødsret erhverves ved fødslen, ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab og ved adoption.

Bestemmelsen i grundlovens § 44, stk. 1, er heller ikke anset at være til hinder for fastsættelse af bestemmelser om udlændinges ret til at erhverve dansk indfødsret, når nogle bestemte betingelser er opfyldt. Sådanne bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring fremgår af indfødsretslovens §§ 3 og 4, hvorefter nordiske statsborgere og tidligere danske statsborgere under visse betingelser kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring herom over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

Der bliver ikke derved af myndighederne truffet afgørelse om tildeling af indfødsret, idet det blot af myndighederne konstateres, om de betingelser, der er fastsat i loven, er opfyldt.

Såfremt betingelserne for at afgive erklæring ikke er til stede, kan dansk indfødsret kun tildeles ved lov (naturalisation).

2.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1 om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen bygger på et afstammingsprincip, hvorefter forældrenes statsborgerskab har betydning for, om en person erhverver dansk indfødsret ved fødslen.

Det følger således af § 1, stk. 1, i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 med senere ændringer, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er bar-

nets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, fik sin nuværende ordlyd ved en ændring af indfødsretsloven i 1998 (Lov nr. 1018 af 23. december 1998 om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed (Ratifikation af Europarådskonventionen af 6. november 1997 om statsborgerret og ophævelse af krav om dansk indfødsret m.v.)).

Ved lovændringen skete der en vis ligestilling mellem børn født af gifte og ugifte forældre. Ændringen betød, at børn, der er født her i riget, af såvel gifte som af ugifte forældre erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis enten barnets moder eller fader er dansk. Efter de indtil da gældende regler erhvervede børn født uden for ægteskab kun dansk statsborgerskab ved fødslen, hvis moderen var dansk.

Ligestillingen mellem børn af gifte og ugifte forældre omfatter dog kun børn født her i landet, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt. Et barn født i udlandet uden for ægteskab erhverver således kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk.

2.3 Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring

2.3.1. De gældende bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring fremgår af indfødsretslovens §§ 3 og 4, hvorefter nordiske statsborgere og tidligere danske statsborgere under visse betingelser kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring herom over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

2.3.2. Det følger af indfødsretslovens § 3, stk. 1, at den, der er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og opfylder betingelserne i stk. 2, og stk. 3, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Ifølge § 3, stk. 2, kan erklæring afgives af personer, der er fyldt 18, men endnu ikke 23 år, på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget, har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år

inden for de sidste 6 år, er ustraffede og ikke idømt foranstaltninger efter straffelovens kapitel 9 og ikke er sigtede for en lovovertrædelse.

Bopælskravet anses som udgangspunkt for opfyldt, når den erklærende har haft bopæl her i riget i 10 år, også selvom den pågældende i perioden jævnligt har været på ferieophold og andre kortvarige ophold i udlandet. Dog medtages ved beregningen af, om den erklærende har været ude af landet i sammenlagt mere end 1 år inden for de sidste 6 år, også almindelige ferieophold, idet alle udenlandsrejser – med undtagelse af f.eks. weekendophold – medtages ved beregningen.

Herudover følger det af § 3, stk. 3, at erklæring kan afgives af personer, der har erhvervet statsborgerret i Finland, Island, Norge eller Sverige på anden måde end ved naturalisation, er fyldt 18 år, har haft bopæl her i riget i de sidste 7 år og ikke i løbet af denne tid er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf.

I forhold til kravet i § 3, stk. 2, om, at den erklærende på erklæringstidspunktet skal have haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år, ligestilles bopæl i et andet nordisk land med bopæl her i riget, dog kun i det omfang bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den erklærendes fyldte 16. år, jf. § 3, stk. 4.

Personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring i medfør af § 3, stk. 2, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 23 år, hvis den pågældende ikke findes skyldig i lovovertrædelsen, jf. § 3, stk. 5.

Bestemmelsen i § 3 har sin oprindelse i indfødsretsloven fra 1898 (lov nr. 42 af 19. marts 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret), hvorefter en person, der ikke ved fødslen havde erhvervet dansk indfødsret, men dog var født her i riget, og som vedblivende havde haft sit hjemsted her indtil det fyldte 19. år, automatisk erhvervede dansk indfødsret, medmindre den pågældende forinden havde afgivet erklæring om ikke at ville erhverve dansk indfødsret og ved fyldestgørende attest havde godtgjort at have statsborgerskab i et andet land.

I 1950 (lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret) blev den automatiske erhvervelse af dansk indfødsret erstattet af en erklæringsadgang for

bl.a. udlændinge mellem 21 og 23 år, der var født i Danmark og vedblivende havde haft deres bopæl her.

I 1968 (lov nr. 399 af 11. december 1968 om ændring af lov om dansk indfødsret) blev kravene om fødested samt vedblivende bopæl i Danmark ændret, således at den erklærende vedblivende skulle have haft bopæl i Danmark fra det fyldte 16. år og derudover tidligere haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 5 år. Særligt for statsløse og personer, der kunne godtgøre at ville miste deres hidtidige statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk indfødsret, blev der stillet krav om bopæl i mindst 5 år inden erklæringens afgivelse og derudover bopæl i Danmark i en sammenlagt periode på mindst 5 år.

I 1998 (lov nr. 1018 af 23. december 1998 om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed) blev kravet om vedblivende bopæl fra det fyldte 16. år ændret til et krav om bopæl her i landet i mindst 5 ud af de sidste 6 år. Formålet med lovændringen var at give den unge mulighed for at opholde sig i op til 1 år i udlandet i den periode, hvor studieophold, sabbatår m.v. typisk finder sted, uden at miste muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

I 1999 (lov nr. 1102 af 29. december 1999 om ændring af lov om dansk indfødsret) blev kravet om, at den erklærende skal være ustraffet, indført.

I 2004 (lov nr. 311 af 5. maj 2004 om ændring af indfødsretsloven) fik § 3 sin nuværende affattelse. Erklæringsmuligheden blev i den forbindelse begrænset til statsborgere i de andre nordiske lande, dvs. Finland, Island, Norge og Sverige.

Erhverver en person dansk indfødsret i medfør af § 3, tilkommer indfødsretten som udgangspunkt også den pågældendes børn, jf. indfødsretslovens § 5.

2.3.3. Det følger af indfødsretslovens § 4, stk. 1, at har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har haft bopæl her i de sidste 2 år, indfødsretten ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, at den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i et nordisk land, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget bopæl her i riget over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom.

Begge bestemmelser har deres oprindelse i lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret.

Erhverver en person dansk indfødsret i medfør af § 4, tilkommer indfødsretten som udgangspunkt også den pågældendes børn, jf. indfødsretslovens § 5.

2.3.4. Erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater, jf. § 4 A, stk. 1.

Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan ifølge § 4 A, stk. 2, alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Det følger endvidere af § 4 A, stk. 2, at erklæring dog ikke kan afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Af indfødsretslovens § 4 A, stk. 3, følger det, at erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 ikke kan afgives ved væрге eller af forældremyndighedens indehaver.

Endelig følger det af § 4 A, stk. 4, at en erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Justitsministeriet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen, foreslås ændret med henblik på at ligestille børn født i

og uden for ægteskab. Efter den gældende bestemmelse erhverver et barn født i udlandet, uden for ægteskab, kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk.

Med den foreslåede ændring vil et barn – uanset om det er født i eller uden for ægteskab – erhverve dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk.

Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og dansk far vil således fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

Med lovforslaget indføres endvidere et medmoderbegreb i indfødsretslovens § 1, stk. 1, således at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk.

I forhold til begrebet medmoder henvises der til børnelovens §§ 27 og 27 a, der indføres ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.).

3.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring for unge som er født og opvokset i Danmark.

Der foreslås indført en ny bestemmelse i indfødsretslovens § 3 A, hvorved unge får mulighed for under visse betingelser at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af en erklæring herom over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

Denne del af lovforslaget har til formål at give unge udlændinge, som er født og opvokset i Danmark og således har haft et godt grundlag for at indleve sig i danske forhold, mulighed for at opnå dansk indfødsret på en enkel og hurtig måde.

I den foreslåede erklæringsbestemmelse opregnes en række betingelser, som den unge skal opfylde for at kunne erhverve dansk indfødsret i henhold til bestemmelsen.

Erklæringsadgangen i den foreslåede bestemmelse i § 3 A er således betinget af, at den unge er født i Danmark, har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 2 (efter 7-trinsskalaen), eller er fyldt 18 år, ikke er fyldt 19 år, på erklæringstidspunktet

har bopæl i Danmark, har haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år, ikke er idømt eller meddelt en række nærmere fastsatte sanktioner og ikke er sigtet for en lovovertrædelse. Der henvises til lovforslagets § 1 nr. 3 (§ 3 A) samt bemærkningerne hertil.

Hvis betingelserne for at afgive erklæring ikke er til stede, kan dansk indfødsret kun tildeles ved lov (naturalisation), jf. pkt. 2.1 ovenfor. Der er ikke mulighed for i en erklæringsbestemmelse at indføre en dispensationsadgang.

Dette betyder, at en person, som ikke opfylder betingelsen i indfødsretslovens § 3 A, stk. 2, nr. 1, om at have aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trins-skalaen) – og endnu ikke er fyldt 18 år – kun vil kunne opnå dansk indfødsret ved lov (naturalisation).

Danmark har tiltrådt FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap (Handicapkonventionen). Efter konventionen har personer med handicap ret til på lige fod med andre at erhverve statsborgerskab.

Handicapkonventionen er ikke til hinder for, at der i forbindelse med ansøgninger om indfødsret kan stilles betingelser over for personer, der er omfattet af konventionen, på samme måde som der kan stilles betingelser over for personer, der ikke er omfattet af konventionens anvendelsesområde. De betingelser, der stilles, må dog ikke medføre diskrimination i forhold til personer omfattet af konventionen.

I det omfang en person er omfattet af handicapkonventionens anvendelsesområde, og betingelserne for erhvervelse af dansk indfødsret – sammenholdt med handicapet – udgør en barriere for, at den pågældende kan opnå statsborgerret, skal der være mulighed for dispensation fra disse betingelser.

På den baggrund vil en ansøgning om naturalisation fra en person, som ikke på ansøgningstidspunktet er fyldt 18 år, og som – med undtagelse af kravet om at have aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trins-skalaen) – på ansøgningstidspunktet opfylder betingelserne i den foreslåede erklæringsbestemmelse i § 3 A, blive forelagt Folketingets Indfødsretsudvalg, såfremt den pågælden-

de ikke har aflagt folkeskolens afgangsprøve med det nævnte karaktergennemsnit som følge af en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse. Det forudsættes i den forbindelse, at den pågældende aldersmæssigt svarer til personer, der har aflagt folkeskolens afgangsprøve.

Forelæggelse vil ske, hvis ansøgeren lægeligt diagnosticeres med langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og på den baggrund ikke har kunnet opfylde betingelsen om at have aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trins-skalaen).

Ansøgningen vil blive forelagt Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingtagen til dispensation fra de betingelser i cirkulæreskrivelsen om naturalisation, som ikke følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

På Justitsministeriets og statsforvaltningens hjemmesider vil der blive givet oplysning og vejledning om, hvordan unge, som er født og opvokset i Danmark, vil kunne opnå dansk indfødsret. Der vil bl.a. blive vejledt om proceduren for erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring, herunder hvilke betingelser den unge skal opfylde for at kunne erhverve dansk indfødsret efter den foreslåede erklæringsbestemmelse.

I den forbindelse vil det endvidere fremgå af Justitsministeriets og statsforvaltningens hjemmesider, at personer, som ikke er fyldt 18 år og som på grund af en langvarig funktionsnedsættelse ikke har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trins-skalaen), og derfor ikke kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A, i stedet har mulighed for at ansøge om dansk indfødsret ved naturalisation, jf. ovenfor.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og handicapkonventionen.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger pkt. 1.2., foreslås ændringen af § 1, stk. 1 – hvorefter et barn, uanset om det er født i eller uden for ægteskab, erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk – på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdom-

stolens dom af 11. oktober 2011 i sagen *Genovese mod Malta* (53124/09).

For så vidt angår handicapkonventionen henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Efter den gældende indfødsretslov erhverver børn født i udlandet uden for ægteskab kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk. Lovforslaget betyder, at børn født i udlandet uden for ægteskab tillige vil erhverve dansk indfødsret ved fødslen, hvis alene faderen er dansk. Lovforslaget har på den baggrund positive ligestillingsmæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes endvidere at have positive konsekvenser for ligestilling af kvindelige par med par af forskelligt køn, idet lovforslaget indebærer, at en dansk medmoder vil kunne aflede sit statsborgerskab til sine børn.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre en øget mængde erklæringssager i statsforvaltningen. Merudgifterne forbundet med behandling af de yderligere sager finansieres ved et gebyr på 1.100 kr. pr. erklæringssag.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vil bevirke, at flere personer erhverver dansk indfødsret ved fødslen. Disse personer vil således ikke længere være henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation.

Endvidere vil lovforslaget bevirke, at unge, som er født og opvokset i Danmark, under visse betingelser vil kunne opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, Danes Worldwide, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lærernes Centralorganisation, Mellemlfolkeligt Samvirke, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Politiforbundet i Danmark, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigspolitiet, Rotary Denmark, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, statsforvaltningen, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR og Ægteskab uden Grænser.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Flere personer vil erhverve dansk indfødsret ved fødslen. Disse personer vil således ikke længere være henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation. Endvidere vil unge, som er født og opvokset i Danmark, under visse betingelser kunne opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, 1. pkt.)

Det foreslås, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk.

I forhold til begrebet medmoder henvises der til børnelovens §§ 27 og 27 a, der indføres ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.).

Der tilsigtes ikke med den foreslåede bestemmelse ændringer i det eksisterende faderbegreb og moderbegreb i indfødsretsloven, som bygger på et afstammingsprincip.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1.3, 2.2 og 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 1, 2. pkt.)

Efter indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverver et barn dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen, foreslås ændret med henblik på at ligestille børn født i og uden for ægteskab. Med ændringen foreslås *§ 1, stk. 1, 2. pkt.* – hvorefter et barn født i udlandet uden for ægteskab ikke erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis kun faderen er dansk – ophævet.

Den foreslåede ændring indebærer, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Der skabes således med den foreslåede ændring en fuldstændig ligestilling i forhold til erhvervelse af dansk indfødsret mellem børn født i og uden for ægteskab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1.2, 2.2 og 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 3 A)

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 3 A* indføres en adgang for unge udlændinge til at opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i *§ 3 A, stk. 1*, en betingelse, at den unge er født i Danmark ("her i riget").

De betingelser, der i øvrigt skal være opfyldt for at opnå dansk indfødsret efter bestemmelsen, fremgår af *§ 3 A, stk. 2*.

Det er således en betingelse, at den unge har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 2 (efter 7-trinsskalaen), eller er fyldt 18 år, jf. den foreslåede bestemmelse i *§ 3 A, stk. 2, nr. 1*.

Unge, der har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 2, vil dermed kunne opnå dansk indfødsret fra det tidspunkt, hvor afgangsprøven er aflagt med det nævnte karaktergennemsnit, såfremt de pågældende opfylder de øvrige betingelser i § 3 A, stk. 2.

Såfremt den unge ikke har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 2, vil den pågældende først fra det fyldte 18. år kunne opnå dansk indfødsret ved erklæring, forudsat at de øvrige betingelser i § 3 A, stk. 2, er opfyldt, idet der dog henvises til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger for så vidt angår personer omfattet af FN's Handicapkonvention.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 2, nr. 2, kan erklæring alene afgives indtil det fyldte 19. år.

Det er i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 2, nr. 3, desuden en betingelse for at opnå dansk indfødsret ved erklæring, at den unge på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget. Det bemærkes, at et krav om bopæl i Danmark på erklæringstidspunktet også er indeholdt i de gældende erklæringsbestemmelser i indfødsretsloven.

Ved vurderingen af, om en person har bopæl i Danmark, lægges oplysningerne i Det Centrale Personregister som udgangspunkt til grund. Efter lov om det centrale personregister forstås ved "bopæl" det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele. Fraflytning til udlandet skal dog først anmeldes ved ophold i udlandet over 6 måneder, og det er forudsat, at statsforvaltningen m.v. anmoder den erklærende om nærmere oplysninger om ophold i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 2, nr. 4, indeholder desuden et krav om, at den unge har haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år. Kravet om mindst 5 års ophold inden for de sidste 6 år foreslås med henblik på at give den unge mulighed for at opholde sig i op til 1 år i udlandet i den periode, hvor studieophold m.v. typisk finder sted, uden derved at miste muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring. Der kan også være tale om flere kortere ophold i udlandet, men der må ikke inden for de omhandlede 6 år være tale om mere end sammenlagt 1 års ophold i udlandet. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse på dette punkt svarer til den

gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 3, stk. 2, om erklæringsadgang for nordiske statsborgere mellem 18 og 23 år.

Af de foreslåede bestemmelser i § 3 A, stk. 2, nr. 5-8, følger et vandelskrav. Af bestemmelsen i stk. 2, nr. 5, fremgår således de idømte sanktioner, der vil udelukke en person fra at opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af den foreslåede § 3 A.

Det følger desuden af de foreslåede bestemmelser i § 3 A, stk. 2, nr. 6 og 7, at personer, der er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723, eller er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer ikke vil kunne opnå indfødsret efter bestemmelsen. Endvidere følger det af den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 2, nr. 8, at erklæring ikke kan afgives af personer, der er sigtede for en lovovertrædelse.

Det foreslåede vandelskrav er fastsat i overensstemmelse med de sanktioner, der efter den gældende cirkulæreskrivelse om naturalisation udelukker opnåelse af dansk indfødsret ved naturalisation eller er til hinder herfor i en bestemt periode.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 3, at personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion omfattet af stk. 2, nr. 5, litra a-f, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter stk. 2, nr. 6 og 7.

Hvis den unge idømmes eller meddeles en sanktion, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 5-7 - f.eks. en bøde på 500 kr. for butikstyveri – vil den pågældende således kunne afgive erklæring på ny, jf. den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 3.

Til nr. 4 (§ 4 A, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 1, er erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 betinget af, den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Den foreslåede ændring af § 4 A, stk. 1, indebærer, at erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 A på tilsvarende

vis er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Til nr. 5 (§ 4 A, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 2, kan erklæring om erhvervelse af indfødsret alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Med den foreslåede ændring af § 4 A, stk. 2, vil bestemmelsen tillige omfatte erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 6 (§ 4 A, stk. 3)

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 3, kan erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 ikke afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.

Med den foreslåede ændring af § 4 A, stk. 3, vil erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 A på tilsvarende vis ikke kunne afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.

Det bemærkes i den forbindelse, at erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret fra en person under 18 år dog kræver samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Hvis der er fælles forældremyndighed kræves samtykke fra begge indehavere af forældremyndigheden, idet der er tale om en disposition af væsentlig betydning vedrørende barnets forhold, jf. forældreansvarslovens § 3, stk. 1.

Til nr. 7 (§ 4 A, stk. 4)

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 4, afvises en erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Justitsministeriet.

Med den foreslåede ændring af § 4 A, stk. 4, vil bestemmelsen tillige omfatte erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, at erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 år og bosat her i riget. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

Med den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, vil bestemmelsen tillige omfatte personer, som erhverver dansk indfødsret i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 9 (§ 12, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, betales et gebyr på 1.000 kr. ved indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation. De nærmere regler om gebyrets betaling og undtagelser herfra er fastsat i bekendtgørelse nr. 162 af 7. marts 1995 om brugerbetaling i forbindelse med naturalisation, som ændret ved bekendtgørelse nr. 173 af 3. marts 2011.

Der betales i dag ikke gebyr ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret.

Med den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, indføres en gebyrbetaling på 1.100 kr. ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret.

Endvidere medfører den foreslåede ændring, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets betaling og undtagelser herfra, jf. herved den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, 2. pkt., der med den foreslåede ændring bliver § 12, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 10 (§ 12, stk. 4)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 4, at til brug for konstateringen af, om en person kan erhverve indfødsret ved erklæring efter §§ 3 og 4, kan den myndighed, der modtager erklæringen, indhente oplysninger, også i elektronisk form, fra Det Centrale Kriminalregister.

Med den foreslåede ændring af § 12, stk. 4, vil bestemmelsen tillige finde anvendelse i forhold til erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 11 (§ 12, stk. 6 og 7)

Det foreslås, at der i indfødsretslovens § 12, stk. 6, indsættes en bestemmelse, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Oversættelse af udenlandske dokumenter vil bl.a. kunne være relevant i forhold til ansøgninger om naturalisation, ansøgninger om bevis for og bevarelse af dansk indfødsret samt ved erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring.

I det omfang, at det følger af den nordiske sprogkonvention, at statsborgere i et andet nordisk land kan indsende dokumenter, der er affattet på den pågældendes eget sprog, vil der ikke blive stillet krav om oversættelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 7, præciseres det, at det til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret kan kræves, at den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, såfremt dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. ses i sammenhæng med, at indfødsretslovens § 1, stk. 1, 2. pkt. – hvorefter et barn født i udlandet uden for ægteskab ikke erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis kun faderen er dansk – foreslås ophævet. Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og en dansk far vil derved fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

Med denne ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, forventes det bl.a., at Justitsministeriet vil modtage flere sager, hvor personer anmoder om bevis for deres danske indfødsret (statsborgerretsbevis), og at det i flere sager fremover vil kunne forekomme, at det slægtskab, som danner grundlag for, at den, som sagen vedrører, har dansk indfødsret, eventuelt ikke kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret gennem de dokumenter mv., der fremlægges.

På den baggrund findes det hensigtsmæssigt, at det fremgår udtrykkeligt af indfødsretsloven, at det kan kræves, at sagens person og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det krævede slægtskab, deltager i en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet.

En dna-undersøgelse kan alene kræves, såfremt slægtskabet ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis der ikke fremlægges dokumentation for det krævede slægtskab, hvis de dokumenter, der fremlægges, ikke kan ægthedsvurderes, eller hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der indikerer, at det krævede slægtskab ikke foreligger.

Ændringsforslaget indebærer alene, at det præciseres, at det efter en konkret vurdering i den enkelte sag kan kræves, at den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det krævede slægtskab, deltager i en dna-undersøgelse.

Såvel den, som sagen vedrører, som den anførte slægtnings undladelse af at medvirke til en dna-undersøgelse kan efter en konkret vurdering af de oplysninger, der foreligger i sagen, komme sagens person til skade og vil således bl.a. kunne føre til, at der meddeles afslag på opnåelse af dansk indfødsret, eller at det meddeles, at Justitsministeriet ikke kan konstatere, hvorvidt vedkommende har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, og at der derfor ikke kan udstedes et bevis for vedkommendes danske indfødsret. I vurderingen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, med hvilken usikkerhed de foreliggende oplysninger i sagen fastslår slægtskabet, og om der foreligger særlige forhold, der kan begrunde den manglende medvirken.

Kravet om, at den, som sagen vedrører, og den anførte slægtning medvirker til en dna-undersøgelse, er knyttet til den konkrete sag om dansk indfødsret. Et krav om deltagelse i en dna-undersøgelse bortfalder således, hvis sagen om dansk indfødsret efterfølgende frafalder.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår endvidere, at udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører.

Den foreslåede bestemmelse indeholder desuden en bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.

Der vil med hjemmel i denne bestemmelse i en bekendtgørelse blive fastsat regler om, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes ved foretagelse af dna-undersøgelser, herunder i forhold til hvor udtagelse af spyt- eller blodprøver eller andre tilsvarende prøver skal finde sted, samt hvor selve dna-analysen skal foretages. Fremgangsmåden vil kunne fastsættes i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der bl.a. anvendes på familiesammenføringsområdet, hvorefter foretagelse af mundskrab bl.a. foretages af læger på danske repræsentationer i udlandet, mens selve dna-analysen foretages af Retsgenetisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet, efter anmodning fra udlændingemyndighederne.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2014.

Indfødsretslovens § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, har virkning for børn, der fødes efter lovens ikrafttræden.

Til § 3

Den foreslåede § 3 indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om dansk indfødsret, jf. lov-

	bekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, som ændret ved lov nr. 542 af 24. juni 2005 og lov nr. 647 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:
<p>§ 1. Et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.</p> <p><i>Stk. 2. (...)</i></p>	<p>1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres ”eller moderen” til: ”, moderen eller medmoderen”.</p> <p>2. ”§1, stk. 1, 2. pkt.” ophæves.</p>
	<p>3. Efter § 3 indsættes:</p> <p>” § 3 A. En udlænding, der er født her i riget og opfylder betingelserne i stk. 2, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erklæring kan afgives af personer, der</p> <p>1) har aflagt folkeskolens afgangsprøve med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 (efter 7-trinsskalaen), eller er fyldt 18 år,</p> <p>2) ikke er fyldt 19 år,</p> <p>3) på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget,</p> <p>4) har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de</p>

	<p>sidste 6 år,</p> <p>5) ikke er idømt følgende sanktioner:</p> <p>a) bøde på 3.000 kr. eller derover (eller 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven),</p> <p>b) bøde for spirituskørsel,</p> <p>c) bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,</p> <p>d) bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13,</p> <p>e) betinget eller ubetinget fængselsstraf, eller</p> <p>f) forvaring, anbringelses- eller behandlingsdom eller ungdoms-sanktion,</p> <p>6) ikke er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723,</p> <p>7) ikke er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, og</p> <p>8) ikke er sigtede for en lovovertrædelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En udlænding, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion om-</p>
--	---

	fattet af stk. 2, nr. 5, litra a-f, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter stk. 2, nr. 6 og 7.”
<p>§ 4 A. Erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan ikke afgives ved væрге eller af forældremyndighedens indehaver.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Ministe-</p>	<p>4. I § 4 A, stk. 1, ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.</p> <p>5. I § 4 A, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.</p> <p>6. I § 4 A, stk. 3, ændres ”§§ 3 og 4” til: ”§§ 3-4”.</p> <p>7. I § 4 A, stk. 4, 1. pkt., ændres ”§ 3 eller § 4” til: ”§§ 3, 3 A eller 4”.</p>

<p>riet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.</p>	
<p>§ 5. Erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 og bosat her i riget. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ud over de i stk. 1 nævnte betingelser er det endvidere en betingelse for, at et barn kan omfattes af erhvervelsen af dansk indfødsret, at det godtgøres, at barnet ved erhvervelsen mister sit statsborgerskab i andre stater, medmindre den anden af barnets forældre fortsat har statsborgerskab dér og ligeledes har del i forældremyndigheden.</p>	<p>8. I § 5, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter ”§§ 3”: ”, 3 A”.</p>

§ 12. Ved indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation betales et gebyr på 1.000 kr. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om gebyrets betaling og undtagelser herfra.

Stk. 2. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan hos skattemyndigheder og andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, om ansøgere om dansk indfødsret og disses børn, som er nødvendige for at behandle ansøgningerne.

Stk. 4. Til brug for konstateringen af, om en person kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring efter §§ 3 og 4 kan den myndighed, der modtager erklæringen, indhente oplysninger, også i elektronisk form, fra Det Centrale Kriminalregister.

Stk. 5. (Udelades).

9. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter *1.pkt.* :

”Ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales et gebyr på 1.100 kr.”

10. I § 12, *stk. 4*, indsættes efter ”§§ 3”: ”, § 3 A”.

11. I § 12 indsættes som *stk. 6* og *7*:
”*Stk. 6.* Udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Stk. 7. Til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret skal den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner

	<p>grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirke til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, såfremt dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Loven træder i kraft den 1. maj 2014.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 2, har virkning for børn, der fødes efter lovens ikrafttræden.</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.</p>